

POWIATOWY

Dziennik Urzędowy

C. K. STAROSTWA, C. K. RADY SZKOLNEJ OKRĘGOWEJ i WYDZIAŁU RADY
POWIATOWEJ w KOLBUSZOWEJ.

WYCHODZI W MIARĘ POTRZEBY

raz lub dwa razy każdego miesiąca.

PRENUMERATĘ Kor 5 rocznie należy nadsyłać

wprost do c. k. Starostwa w Kolbuszowej.

L. 1471/Rso. W Kolbuszowej dnia 1. kwietnia 1913.

Hodowla kwiatów doniczkowych
w izbach szkolnych.

I. Okólnik

do wszystkich Zarządów szkół w okręgu kolbuszowskim.

Jednym z najskuteczniejszych środków wpływających na uszlachetnienie serca i umysłu, na łagodzenie dzikości charakteru, spotykanej dość często u naszej młodzieży szkolnej, jest hodowla roślin i drzewek w ogrodzie szkolnym.

Ponieważ jednak nie we wszystkich miejscowościach znajdują się należycie urządzone i prowadzone ogrody szkolne i nie zawsze młodzież szkolna może z nich korzystać, przeto c. k. Rada szkolna okręgowa zwraca uwagę Zarządom szkolnym na inny środek wychowawczy, mogący chociaż częściowo zastąpić znaczenie ogrodu szkolnego, mianowicie na hodowlę roślin doniczkowych w izbach szkolnych.

Hodowla taka ma mieć cel wychowawczy na oku, ma uczyć młodzież szkolną spostrzegania, obserwowania przedmiotów urządzonych przez Stwórcę przejawów życia i rozwoju rośliny, ma być kluczem do odczytywania tajemnic w przyrodzie, a także ma uczyć i zachęcić młodzież do ozdabiania choćby najskromniejszych nieraz izdebek zielenią i kwiatami.

Hodowla roślin doniczkowych w izbach szko'nych ma się ograniczyć do hodowli roślin najpowszechniej u nas hodowanych, na zmiany temperatury wytrzymałych, i do rozmnażania najłatwiejszych jak n. p. różne odmiany błaszczu, pelargonii, chryzantemy, fuksyi, mirtu, rozmarynu i t. d.

Hodowlą i pielęgnowaniem tych roślin winna zająć się młodzież szkolna pod kierownictwem nauczyciela (ki), hodując po 2 - 4. wazoniki na jednym oknie.

C. k. Rada szkolna okręgowa zaleca Zarządom szkoły sprawę tę jak najgoręcej i ma nadzieję, że na-

uczycielstwo jak zawsze, tak i w tym wypadku dołoży wszelkich starań, aby zaleconego mu środka pedagogicznego użyć jak najdokładniej.

Okólnik niniejszy należy przechować w zbiorze normalistów tamtejszej szkoły i odczytywać na pierwszej konferencji grona z początkiem każdego roku szkolnego.

Przewodniczący c. k. Starosta

Dr. Mátyás wr.

W Kolbuszowej dnia 1 kwietnia 1913.

II. Wszystkim Radom szkolnym miejscowym w okręgu kolbuszowskim

udzielam do wiadomości i współdziałania.

C. k. Starosta

Dr. Mátyás wr.

L. 9472/4. W Kolbuszowej dnia 2 kwietnia 1913.

Asanacya gmin.

Okólnik

do wszystkich Zw. gm. w powiecie kolbuszowskim.

Wzywam Zwierzchność gminną, aby natychmiast przeprowadziła jak najdokładniej asanacyę gminy, a mianowicie :

1). Należy naprawić i wyczyścić wszystkie studnie i zabezpieczyć je od szkodliwego zanieczyszczenia gnojówką lub brudną wodą z kałuży, co najlepiej można osiągnąć zapomocą betonowej cembrzyny.

Dalej dla zabezpieczenia wody w studni od zanieczyszczenia brudnymi dnami konewek zarządzam, aby wszystkie studnie zaopatrzone w stałe czerpaki t. j. w wiadra lub konewki okute, przymocowane stałe do żórawia lub łańcuchem do korby.

2). Gnojowiska należy zakładać zawsze koto stajen, a nie przy wejściu do domu mieszkalnego, pod gnojowiskiem powinien być doł głębszy, aby się gnojówka

nie rozlewała naokoło i nie zanieczyszczała podwórza, pobliskiej drogi, rowów lub potoków.

3). Podwórza należy zawsze utrzymywać w czystości i porządku.

4). Należy kopać rowy przydrożne dla utrzymania dróg w dobrym stanie.

5). Ponieważ w niektórych gminach wskutek niedbalstwa Zwierzchności gminnej istnieje szkodliwy zwyczaj, że ludzie, potrzebujący gliny do celów domowych n. p. do wylepienia ściany, pieca lub przy budowie nowego domu, kopią tę glinę na placach publicznych lub pastwisku gminnym, gdziekolwiek się komu podoba, grasując tam niby trzoda chlewna, wskutek czego tworzą się doły różnej wielkości, wypełnione wodą deszczową lub wodą powstającą ze stopniatego na wiosnę śniegu, która stojąc dłużej i ulegając zanieczyszczeniu gujje i wonią cuchnącą zakażając powietrze, wywołać może różne choroby zaraźliwe, ile że nawet często kobiety w takich dołkach piorą bieliznę a niejednokrotnie kąpią się i dzieci, zakazuję najsurowiej takiego bezładnego kopania gliny na placach publicznych i pastwiskach gminnych.

Obowiązkiem będzie Zwierzchności gminnych wyznaczyć natychmiast pewne miejsca do kopania gliny dla celów domowych i ściśle dopilnować, aby tylko w tych miejscach glinę kopano.

6). Należy natychmiast wszystkie lokale przemysłowe, jako to szynki, piekarnie, sklepy zwłaszcza ze środkami spożywczymi i t. d. dokładnie zrewidować, celem zbadania, czy utrzymywane są w należytej czystości i porządku, i winnych ukarać grzywną po przesłuchaniu do rejestru karnego.

Zwracam uwagę Zwierzchności gminnych, że przy szynkach i piekarniach mają być bezwarunkowo urządzane odpowiednie wychodki z dołami murowanymi na cemenie.

W miasteczkach (Kolbuszowa, Sokółów, Majdan, Raniżów) winni Naczelnicy gmin postarać się w miarę istniejących funduszy o wybrukowanie rynku i zaopatrzenie przynajmniej głównych ulic w chodniki kamienne, w każdym razie zaś dbać troskliwie o czystość na rynku, placach publicznych i ulicach i po każdym targu natychmiast zarządzić należyte wyczyszczenie rynku, ulic i targowicy.

Rynek i ulice należy zamiatać przynajmniej 2. razy w tygodniu.

Szczególniejszą uwagę zwrócić trzeba na zaułki zamieszkałe przez ludność izraelską i oczyszczenie ich gruntownie przeprowadzić.

Studnie publiczne mają być kilka razy w roku czyszczone.

Ażeby rozporządzenie to odniosło pożądany skutek, polecam wszystkim Zwierzchnościom gminnym, aby natychmiast ustanowiły miejscową komisję sanitarną, złożoną z Naczelnika gminy i dwóch radnych, których

winna wybrać rada gminna na pełnym posiedzeniu.

Obowiązkiem tej komisji będzie odbywać w gminie peryodyczne rewizje sanitarne przynajmniej raz w miesiącu, celem przekonania się, czy wykonano wskazywane zarządzenia asanacyjne, przepisane tym okólnikiem,

O wyniku tych rewizji i wydanych na ich podstawie zarządzeniach przedkładać mi będą Zwierzchności gminne szczegółowe sprawozdania co miesiąc, a mianowicie najdalej do dnia 5-go każdego miesiąca za miesiąc ubiegły.

Do rewizji sanitarnej w miasteczkach należy zawsze zaprosić jako znawcę sanitarnego lekarza miejskiego, a mianowicie w Kolbuszowej lekarza miejskiego Dra Tapera, w Sokółowie lekarza miejskiego Dra Mazyla i lekarza okręgowego Dra Bukowskiego a w Majdanie Dra Mieczulskiego.

Zarządzenia asanacyjne, przepisane wyżej pod 1.-6. należy natychmiast w gminie należycie ogłosić w sposób dotychczasowy, a nadto plakatami przybitymi na kancelaryi gminnej i na lokalach więcej uczęszczanych zewnątrz w miejscu widocznym i certyfikat ogłoszenia przedłożyć c. k. Starostwa a zarazem podać imiona i nazwiska członków komisji sanitarnej najdalej do dnia 10 kwietnia 1913 pod rygorem wystąpienia postępowania karnego na koszt Naczelnika gminy.

Nadmieniam w końcu, że dopilnowanie ściślego wykonania tego rozporządzenia poruczam c. k. Żandarmerji a opieszalszych w tym względzie Naczelników gmin karać będę dotkliwymi grzywnami porządkowymi.

C. k. Starosta

Dr. Mátyás wr.

II. Wszystkim c. k. Komendom posterunków Żandarmerji w powiecie kolbuszowskim

udzielam do wiadomości z poleceniem dopilnowania i sprawozdania co miesiąc (do dnia 5. każdego miesiąca), czy zarządzenia przepisane tym okólnikiem ściśle wykonano.

C. k. Starosta

Dr. Mátyás wr.

III. Wielmożnym Panom Drom Taperowi w Kolbuszowej, Mazylowi i Bukowskiemu w Sokółowie i Mieczulskiemu w Majdanie

udzielam do wiadomości, celem wzięcia udziału w peryodycznych rewizjach sanitarnych w tamtejszym miasteczku.

C. k. Starosta

Dr. Mátyás wr.

L. 11539/1. W Kolbuszowej dnia 2. kwietnia 1913.

Prywatne stacje telegrafu iskrowego.

I. Okólnik

do wszystkich Zwierzchności gminnych i Przełożeństwu obszarów dworskich w powiecie kolbuszowskim.

Deszło do wiadomości c. k. Ministerstwa handlu, że w ostatnich czasach mnożą się bez wiedzy zarządu telegrafów państwowych wypadki zakładania prywatnych stacji telegrafu iskrowego.

Polecam Zwierzchności gminnej (Przełożeństwu obszaru dworskiego), ażeby po dokładnem zbadaniu do 8 dni c. k. Starostwu doniosła (o), czy w gminie tamtejszej (na tamtejszym obszarze dworskim) istnieją jakie prywatne stacje telegrafu iskrowego.

Ewentualnie należy wymienić te stacje i podać imiona i nazwiska ich właścicieli.

C. k. Starosta

Dr. Mátyás wr.

II. Wszystkim c. k. Komendom posterunków Żandarmerji w powiecie kolbuszowskim udzielam do wiadomości z poleceniem zbadania i sprawozdania do dni 8-miu.

C. k. Starosta

Dr. Mátyás wr.

L. 9596/4. W Kolbuszowej dnia 2 kwietnia 1913.

Zakaz wożenia chorych na zaraźliwe gorączkowe słabości do lekarza.

I. Okólnik

do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie kolbuszowskim.

Uczyliem przykre spostrzeżenie, że ludność wiejska wozi do miasta chorych na zaraźliwe gorączkowe słabości, zwłaszcza dzieci dla porady lekarskiej, zatrzymuje się z tymi chorymi dłużej w mieście, a często wstępuje po drodze w innych wsiach do znajomych lub wstępuje do karczemu, przez co przyczynia się do rozszerzenia choroby zaraźliwej.

Skutki tego karygodnego lekceważenia zdrowia ludzkiego dają się czuć szczególnie przy szkarlatynie, tej strasznej i groźnej zarówno dla młodzieży, jak dla starszych chorobie, która dziesiątkuje nasze działki a która w powiecie kolbuszowskim prawie nie wygasa. Polecam Zwierzchnościom gminnym, ażeby natychmiast należytem ogłoszeniem pouczyła mieszkańców gminy tamtejszej, że w razie zachorowania dziecka, co do którego zachodzi podejrzenie zaraźliwej choroby, zwłaszcza gdy wystąpi wysypka na ciele, gorączka, ból gardła i obrzmienia na szyi powinien ojciec, względnie matka dziecka zawiadomić o tem natychmiast naczelnika

gminy.

Naczelnik gminy obowiązany jest bezwzględnie donieść o tem c. k. Starostwu, które zaraz wyśle c. k. lekarza powiatowego dla zbadania choroby, przepisania środków lekarskich i zarządzenia potrzebnych środków ostrożności.

Winnych pociągać będą z całą surowością do odpowiedzialności.

Certyfikat należytego ogłoszenia tego okólnika przedłoży mi Naczelnik gminy do dni 7 pod rygorem wysłania posłańca karnego na koszt Jego.

C. k. Starosta
Dr. Mátyás wr.

II. Wszystkim c. k. Komendom posterunków Żandarmerji w powiecie kolbuszowskim

udzielam do wiadomości i ewentualnego donoszenia winnych.

C. k. Starosta

Dr. Mátyás wr.

L. 35.

W Kolbuszowej dnia 2 kwietnia 1913

Okólnik

do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie kolbuszowskim

Pismem z dnia 4. marca 1913. L. 1306. doniósł nam Komitet c. k. Towarzystwa rolniczego w Krakowie, że na mocy uchwały Komitetu z dnia 5 lutego 1913 zostanie umieszczonych w roku bieżącym w obrębie działalności tut. Towarzystwa rolniczego 5 buhajów zakupionych z funduszu traktatowych.

Buhaje te mają być zakupione na targu na buhaje. Targi takie na buhaje nizinne i czerwone polskie uchwalono urządzić w Dębicy, na wylącznie czerwone polskie w Kętach i Szczyżycu, na simentalskie w Jasle, a zarazem wezwał nas, abyśmy ze względu na potrzebę ustalenia terminów, w których mają się odbyć targi na buhaje w wymienionych miejscowościach, możliwie rychło podali gminy i hodowców, u których buhaje będą umieszczone, oraz o podanie rasy buhajów.

Warunki, pod którymi buhaje zostaną oddane, zamieszczamy poniżej a zarazem oznajmiamy, iż Komitet wniesł podanie do Wydziału krajowego o wprowadzenie zmian w dotychczasowych warunkach w tym kierunku, aby odnośnie do punktu 2/ subwenya na utrzymanie buhaja w I. szym roku wynosiła 180 K., w II. gim roku 220 K., w III. cim 300 K. - do punktu 3/ hodowca otrzyma 100% nadwyżki przy sprzedaży, jeżeli utrzymał buhaja najmniej 2 lata.

Zawiadamiając o tem Zwierzchności gminne, wzywamy je, aby najdalej do dni 3. po otrzymaniu niniejszego okólnika doniosły tu, czy w tamtejszej gminie znalezłby się hodowca, u którego możnaby umieścić buhaja.

W A R U N K I.

Niżej podpisany, gospodarz w.....

Nr. domu....., otrzymał w dniu dzisiejszym na stacyę buhaja w wieku..... rasy.....,

zakupionego z funduszu Wydziału Krajowego za cenę..... Kor., pod następującymi warunkami:

1). Buhaj pozostaje stale własnością funduszu Wydziału Krajowego.

2). Tytułem kosztów utrzymania buhaja otrzyma hodowca za pośrednictwem Komitetu c. k. Towarzystwa rolniczego w Krakowie 180 K. rocznej subwencji, płatnych w ratach kwartalnych z dołu. Nadto wolno hodowcy pobierać od skoku najwyżej 1 Kor.

3). W razie sprzedaży buhaja z powodu niezdatności do dalszego chowu za cenę wyższą od ceny zakupu, otrzyma hodowca 100 % nadwyżki.

4). Hodowca powinien odstanowić buhajem rocznie najmniej 60, a najwyżej 100 krów. Obowiązany jest prowadzić dokładny rejestr stanowiącia krów z wymienieniem miejscowości, skąd krowa pochodzi, i nazwiska właściciela krowy, oraz kwoty pobranej za pokrycie, przyczem ma wydać właścicielowi doprowadzonej krowy świadectwo odlatowania, w którym kwota na pokrycie powzięta ma być uwidoczniona. Dziennik latowania winien przesyłać hodowca z końcem roku do biura Komitetu

5). Buhaj powinien być dobrze żywiony i odpowiednio pielęgnowany.

6). W razie zachorowania buhaja należy wezwać weterynarza i do poleceń jego ściśle się zastosować.

Gdyby zachodziła słuszna, uzasadniona orzeczeniem weterynarza obawa, że buhaj zginie lub stanie się niezdatnym do dalszego rozplodu, należy jak najrychlej zawiadomić o tem Komitet; w nagłym wypadku, w którymby na odniesienie się do Komitetu już nie stało czasu, można w obecności dwóch wiarogodnych świadków buhaja sprzedać przy zachowaniu przepisów weterynaryjno - policyjnych.

7). W razie tak nagłego upadku buhaja, że nie było czasu ani na sprowadzenie weterynarza, ani na sprzedaż, utrzymujący buhaja zawezwie weterynarza, aby dokonał sekcji i wywód jego weterynaryjny jak najrychlej przesyła Komitetowi.

8). We wszystkich przewidzianych powyżej wypadkach, jeśli się okaże, iż strata buhaja lub niezdatność jego do dalszego funkcyonowania na stacyi nie nastąpiła z powodu niewłaściwego obchodzenia się z buhajem, stratę ponosi fundusz subwencyjny, a kwota uzyskana ze sprzedaży czyto buhaja czy mięsa lub skóry wpłynie do tegoż funduszu. Gdyby się jednak okazało, że upadek lub konieczność sprzedaży powstałej z czyjejs winy lub zaniedbania, przysługuje Wydziałowi krajowemu prawo żądania odszkodowania. O winie lub zaniedbaniu decyduje Komitet.

9). Inspektor hodowli, delegat Komitetu lub Towarzystwa rolniczego okręgowego ma prawo w każdej chwili stacyę buhaja skontrolować.

10). W razie niestosowania się ściśle do powyższych

postanowień przysługuje Wydziałowi krajowemu prawo zwinięcia stacyi i zabrania buhaja.

..... dnia..... 1913 r.

Podpis hodowcy :

Z Towarzystwa rolniczego okręgowego

Sekretarz

Prezes

Serednicki wr.

Tyszkiewicz wr.

L. 24.

W Kolbuszowej dnia 2 kwietnia 1913

Okólnik

do wszystkich Zwierzchności gminnych, Kółek rolniczych i P. P. Członków Towarzystwa roln. w powiecie kolbuszowskim

Komitet c. k. Towarzystwa rolniczego w Krakowie pismem z dnia 14 lutego 1913 L. 545 zawiadomił nas, że jak co rocznie, tak i w r. 1913. dostarczać będzie po cenach znacznie niższych, celem popierania uprawy lnu tak nasienia inflanckiego oryginalnego, jak nasienia lnu parnawskiego w beczkach po 95 kg. brutto po cenie 30 K. za beczkę, oraz nasienia rygskiego we workach po 82 kg. brutto po cenie 27 K. za worek (cena płatna za pobraniem kolejowem) i prosil, byśmy zechcieli pośredniczyć w akcji rozdawnictwa lnu między c. k. Towarzystwem rolniczem a odbiorcami lnu w tutejszym okręgu.

W ten sposób akcja ta osiągnąć będzie mogła zamierzone rozmiary.

Pożądanem byłoby, aby odbiorcami lnu w r. 1913. były nie tylko Kółka rolnicze, które będąc członkami tutejszego Towarzystwa, dotąd z akcji rozdawnictwa korzystały, ale nadto możliwie jak największa ilość innych członków i uczestników Towarzystwa w tutejszym okręgu.

Wykonując zatem wezwanie Komitetu, zwracamy się do Zwierzchności gminnych, Kółek rolniczych i P. T. Członków Towarzystwa rolniczego z prośbą o zgłaszanie się do tutejszego Towarzystwa rolniczego co do zapotrzebowania lnu.

Zgłoszenie obejmować winno oświadczenie pisemne iż petent zobowiązuje się przedłożyć tu sprawozdanie z uprawy lnu i to najpóźniej w jesieni 1913.

O ile petentem jest osoba prawna, jak spółka lub Kółko rolnicze, zgłoszenie winno nadto obejmować oświadczenie, mocą którego petent zobowiązuje się uzyskaną ilość lnu odstąpić swoim członkom po cenie własnego kosztu.

Zgłoszenia te nadsyłać należy w czasie możliwie najkrótszym.

Z Towarzystwa rolniczego okręgowego

Sekretarz

Prezes

Serednicki wr.

Tyszkiewicz wr.

L. 22. W Kolbuszowej dnia 2 kwietnia 1913

Okólnik

do wszystkich Zwierzchności gminnych, Kółek rolniczych i P. T. Członków Towarzystwa roln. w powiecie kolbuszowskim

Wskutek pisma Komitetu c. k. Towarzystwa rolniczego w Krakowie z dnia 13 lutego 1913. L. 900. podajemy poniżej warunki korzystania z zakupna nasion do siewów wiosennych po cenach niższych, ustanowionych przez Komitet kłeszkowy przy c. k. Namiestnicwie we Lwowie na posiedzeniu odbytem dnia 10 lutego 1913 a przyjęte przez centralne korporacje rolnicze w Galicyi.

W myśl uchwały Komitetu, powziętej na posiedzeniu dnia 5 lutego 1913. na powyższą akcyę zapomogową przeznacza się dla tut. Towarzystwa kwotę najwyżej do 4000 K., która ma służyć do pokrycia różnicy między ceną zakupną i dostawą towaru, a ceną sprzedaży, podanej w „warunkach“ ustępie III.

Z akcyi zapomogowej mają w pierwszym rzędzie korzystać:

- 1). Członkowie Towarzystwa, tak pojedynczy, jak i Kółka rolnicze,
- 2). Członkowie Spółek handlowo — rolniczych,
- 3). Członkowie Związków hodowlanych, Spółek mleczarskich, oraz innych organizacji rolniczych, znajdujących się w okręgu działalności Towarzystwa,
- 4). O ile fundusze by wystarczyły, mogą korzystać ze zniżki cen, także rolnicy, nie należący do żadnej z powyżej podanych organizacji.

Pojedynczy członkowie winni się wprost zgłaszać do Towarzystwa, zaś Kółka rolnicze i inne lokalne organizacje winny zbiorowo przedłożyć tutejszemu Towarzystwu zgłoszenia swych członków, jednak i tu muszą być wypełniane daty podane w ust. II. podanych niżej warunków.

A więc Kółka i inne organizacje rolnicze muszą dać pisemne oświadczenie, że nie będą korzystały z tej samej zapomogi z innych organizacji i baczyć na to, aby każde zgłoszenie członka posiadało potwierdzenie, że daty przez zgłaszającego podane są prawdziwe.

Potwierdzenie prawdziwości podanych dat przez członków mają skutecznie Zarządy Kółek rolniczych, względnie Zarządy innych organizacji, a gdyby same nie znaly stosunków członka, winny zażądać takiego potwierdzenia od danej Zwierzchności gminnej lub Urzędu parafialnego.

Przeprowadzenie zakupna potrzebnych nasion i sprzedaży ich według listy zestawionej przez Wydział tut. Towarzystwa powierzamy Spółce handlowo rolniczej „Gleba“ w Tarnobrzegu.

Spółka po przeprowadzeniu całej akcyi ma podać dokładne zestawienie sprzedanych towarów i przedłożyć

rachunki za wydane towary, oraz listy przewozowe, stwierdzające koszty dostaw do poszczególnych odbiorców.

Na dotarczoną koniczynę ma Spółka przedłożyć atesty stacyi doświadczalnej, stwierdzające jej wschodnio europejskie pochodzenie i wartość użytkową co najmniej 80%.

Druki na zgłoszenia rozsyłamy równocześnie Zw. gm., Kółkom rolniczym i Członkom Towarzystwa a po otrzymaniu zgłoszeń zestawimy wielkość zapotrzebowania poszczególnych nasion, aby Spółka mogła zaraz potrzebne nasi na zakupić.

Zwracamy uwagę interesowanych na tę okoliczność, że w formularzu „zgłoszenia“ podano cenę tylko za koniczynę, gdyż tu opust jest z góry wiadomy, około 50 K. na 100 kg., natomiast cenę za owies, jęczmień, żyto i pszenicę jara oznaczy się po porozumieniu się z dostawcą (Spółką), bo możliwe jest, iż korzystnie nasiona zakupiwszy, będziemy mogli taniej je sprzedać, niż to w ust. V. warunków jest podane.

W żadnym jednak wypadku ceny za nasiona nie mogą być wyższe od podanych w ust. V. warunków.

W A R U N K I.

Centralne Korporacje rolnicze t. j. c. k. Towarzystwo gospodarskie, c. k. Towarzystwo rolnicze, Zarząd główny Towarzystwa Kółek rolniczych i Silskiy Hospodar obejmują obowiązek dostarczania ludności dotkniętej kłeskami elementarnymi w roku 1912 najważniejszych nasion potrzebnych do wiosennego obsiewu po przystępnych cenach, zużytkowując na pokrycie różnicy między ceną nabycia i transportu a ceną dostawy zapomogę udzieloną tymże Korporacyom przez Wysoki Rząd.

Dostawy nasion będą się odbywały na podstawie niżej podanych zasad, przyjętych uchwałą Reprezentantów Korporacyi.

I.) Jako nasiona, przy których zużytkować należy subwencyę, uznaje się na razie następujące nasiona:

- a) koniczyny czerwonej,
- b) owsa,
- c) jęczmienia,
- d) żyta jarego,
- e) pszenicy jarej,
- f) kukurudzy.

II.) Ubiegający się o nasienie po przystępnej cenie zgłosić się ma na piśmie o dostawę do swej Korporacyi rolniczej jużto wprost, jużto za pośrednictwem organizacyi powiatowych, podając imię i nazwisko, miejsce zamieszkania, ostnią pocztę i stacyę kolei, ilość potrzebnych nasion, obszar posiadanej lub dzierżawionej (ziemi) roli i obszar, na którym wysiać zamierza żądane nasiona.

Ma'orolni gospodarze powinni zbiorowo przedkładać zgłoszenia przez Zarządy lokalnych organizacji,

a tam, gdzie tych organizacyi niema, przez Zwierzchności gminne lub Urzędy parafialne, jednak wyłącznie za pośrednictwem organizacyi powiatowych.

Zarządy organizacyi lokalnych, wzgl. Zwierzchności gminne lub Urzędy parafialne mają sprawdzić podane dane i biorą na siebie pełną odpowiedzialność za ich stwierdzenie, oraz zapewnienie, że wykazani nie zgłosili się o dostawę do żadnej innej organizacyi.

Na zgłoszeniu musi się zatem musi odpowiednia klawuła gwarancyjna. Listy zgłaszających się przedłożone zostaną jako alegat do sprawozdania z akcyi.

Takie samo stwierdzenie ma nastąpić co do podań większych rolników przez Oddziały Towarzystwa gospodarskiego, względnie Towarzystwa rolniczego okręgowego, tudzież równocześnie stwierdzenie, że ubiegający się potrzebuje takiej pomocy ze względu na swe położenie materialne i doznana klęskę.

III.) Każde zgłoszenie na nasiona ma być zadatkowane, i tak: zadatek przy koniczyinie ma wynosić co najmniej 50 hal na 1 kg., przy owsie, jęczmieniu i kukurudzy po 4 K. na 100 kg., zaś przy życie jarej i pszenicy jarej po 5 K. na 100 kg.

IV.) Nasiona - prócz koniczyiny czerwonej - dostarczane będą po cenie oznaczonej loco stacyi odbiorcza zamawiającego, jednakowoż bez worka; za worek dopłaca odbiorca cenę ugodzoną z dostawcą przez Centralną Korporacyę rolniczą. Reszta należności za nasiona płatna jest pobraniem kole owem.

V.) Towarzystwa zobowiązują się dostarczać swoim członkom nasienia nadającego się do siewu (z wykluczeniem jakichś specjalnych gatunków) po cenie targowej loco stacyi kolejowa odbiorcza t. j. owsa i jęczmienia po cenie do 18 Kor., żyta jarego po cenie do 24 Kor., pszenicy jarej po cenie do 25 Kor., koniczyiny po cenie do 240 Kor., kukurudzy po cenie do 15 Kor. za cetnar metryczny.

VI.) Koniczyina czerwona będzie dostarczana wyłącznie w workach plombowanych przez jedną ze stacyi doświadczalnych rolniczych z atestem stwierdzającym jej wschodnio - europejskie pochodzenie i wartość użytkową netto co najmniej 80%.

VII.) Z akcyi swej Centralne Korporacye rolnicze zobowiązują się złożyć Wysokiemu c. k. Rządowi szczegółowe sprawozdanie udokumentowane:

- zgłoszeniami o dostawę,
- fakturami dostawców,
- listami przewozowymi, stwierdzającymi koszt dostaw,
- przy koniczyinie atestami Stacyi doświadczalnych.

Z Towarzystwa rolniczego okręgowego

Sekretarz

Prezes

Serednicki wr.

Tyszkiewicz wr.

L. 9336/913 W Kolbuszowej dnia 2 kwietnia 1913

5.

Wykonywanie miesięcznych rewizyi zwierząt domowych przez oglądaczy zwierząt.

OKÓLNİK

do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie kolbuszowskim.

Przy kontroli ksiąg rewizyjnych podczas sesyi odbytych z oglądaczami zwierząt i podczas innych czynności urzędowych w powiecie przekonał się tutejszy c. k. Weterynarz powiatowy, że wielu oglądaczy zaniedbuje obowiązku przeprowadzania przepisanych miesięcznych rewizyi zwierząt domowych, że niektórzy oglądacze tylko pobieżnie, a mianowicie przez samo wypytywanie się właścicieli zwierząt rzekomo stwierdzają dobry stan zdrowia zwierząt domowych i że do ksiąg rewizyjnych nie zaciągają regularnie co miesiąc spostrzeżonych zmian, lecz czynią to sumarycznie bez należytych dat i prawdziwych zapisków.

Ponieważ takie postępowanie sprzeciwia się przepisom rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z dnia 7 lutego 1905 L. XVII. 3488. i narazić może gminę na rozwleczenie się zaraźliwych chorób zwierzęcych i na stałe zamknięcie gminy dla wolnego obrotu zwierzętami domowymi, przeto polecam Zwierzchnościom gminnym czuwać pilnie nad tem, aby oglądacze z całą sumiennością i dokładnością wykonywali swoje obowiązki służbowe, wezwad ich, aby regularnie co miesiąc przeprowadzali przepisane rewizye zwierząt domowych i zapisywali zmiany i wypadki, tudzież daty do odnośnych rubryk ksiąg rewizyjnych, i oznajmić im, że c. k. Starostwo karać będzie surowo niedbalych oglądaczy, ewentualnie zarządzi usunięcie ich z urzędu.

Zauważam, że do regularnego wykonywania rewizyi miesięcznych choćby w najrozleglejszych gminach wystarczy oglądaczom czas 5 dni 5 dniowy, powinni je zatem odbywać począwszy od 25 każdego miesiąca i spisy zwierząt przedkładać Zwierzchnościom gminnym około 1. lub 2. następnego miesiąca tak, aby Zwierzchność gminna mogła te spisy przedłożyć c. k. Starostwu najpóźniej do 5 każdego miesiąca.

Spisy za miesiąc styczeń i grudzień każdego roku muszą zawierać daty nie tylko prawdziwe, lecz pod każdym względem dokładne, w szczególności wykazywać winny istotny stan zwierząt domowych, spisy zaś z innych miesięcy zawierać mogą tylko zaszłe i sprawdzone przy rewizjach w ciągu miesiąca zmiany w zagrodach, gdzie one zaszły z powodu ubytku lub przybytku t. j. urodzenia, kupna, sprzedaży, zabicia lub padnięcia zwierzęcia. Co do zapisków należy się ściśle zastosować do pouczeń udzielonych przez c. k. Weterynarza powiatowego podczas ostatniej sesyi wiosennej.

C. k. Starosta

Dr. Mátyás wr.

II. Wszystkim c. k. Komendom posterunków Żandarmerji w powiecie kolbuszowskim

udzielam do wiadomości z poleceniem pilnego czuwania nad regularnem przeprowadzaniem rewizyi miesięcznych przez oglądaczy, ewentualnego udzielenia im asystencyi lub interwencyi przy rewizjach podczas patroli i częstego kontrolowania ksiąg rewizyjnych.

O zaniedbania rewizyi przez oglądaczy lub o dostrzeżonych niewłaściwościach należy mi zaraz donieść.

C. k. Starosta

Dr. Mátyás wr.